

fremtiden må forekomme mindre hyppigt, end tilfældet er i dag. Det er også Venstres holdning.

Men vi kan ikke støtte beslutningsforslaget af to grunde. Den første – og mere om den senere – er, at man i forslaget helt ser bort fra alle de gode ting, som allerede gøres, og som justitsministeren i sin tale redegjorde for på glimrende vis. Det er, hvad man kan kalde den faktuelle indvending.

Den anden er, at forslaget i nogen grad synes at have overset det personlige ansvar – det er det, man kan kalde den ideologiske indvending. Lad mig sige det igen: Venstre deler naturligvis ønsket om, at tilbagefald til en kriminel løbebane efter endt afsoning af en idømt straf mindskes, og samfundet skal selvsagt stå klar med råd, hjælp og vejledning. Men vi skal ikke ignorere, at mennesket selv har et ansvar for dets handlinger, og at staten ikke skal og i øvrigt ikke kan styre alle aspekter af livet uden at gøre vold på både friheden og den i mennesket iboende værdighed.

Uddannelse, forankring i gode sociale relationer og beskæftigelse, så man kan tjene til livets ophold, hjælper. Alle disse ting kan utvivlsomt hjælpe løsladte med at blive på den rigtige side af loven, men ingen af disse ting udelukker et tilbagefald. Viljen, valget hos den enkelte er, hvad der afgørende udelukker et tilbagefald. Derfor bør man være varsom med at tro på en automatreaktion, med at tro på, at f.eks. mange flere penge til området – i forslaget 500 mio. kr. som engangsudgift og ca. 400 mio. kr. årligt – rent mekanisk vil føre til mindre tilbagefald.

Men tilbage til den første indvending vedrørende de gode ting, der gøres. Som allerede nævnt har ministeren i sin tale gennemgået området, og jeg skal ikke trætte Tinget med en gentagelse. Faktum er imidlertid, at der rundtom i landet gøres en indsats for at hjælpe dømte til frihedsstraf både under afsoning, og når de engang løslades. Der sker altid udarbejdelse af handlingsplan for unge, særlig socialt udsatte, og personer, som er idømt en straf på mere end 4 måneder. Dertil kommer særlige ordninger som mentorprogrammer, projekter, der søger at forbedre koordinationen mellem forskellige myndigheder i forbindelse med løsladelsen, udslyningsboliger osv. osv.

Der er en stor diversitet i tilbuddene på området, og den fleksibilitet kan man frygte vil blive fjernet med udarbejdelse af en national handlingsplan. Det kan virke forstenende at lægge alt

i rammer, som ikke giver den optimale mulighed for nytænkning på området.

Når det er sagt, vil jeg sige til forslagsstillerne, at der dog givetvis løbende vil være ting, vi skal kigge på, og Venstre vil gerne være med til også i fremtiden at drøfte konkrete enkeltinitiativer på det her område.

Kl. 18:20

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Der er en enkelt kort bemærkning fra hr. Morten Østergaard.

Kl. 18:20

Morten Østergaard (RV):

Der er jo ingen tvivl om, at det personlige ansvar i den her sammenhæng er det væsentligste, men det, som jo er situationen, er jo, at i en lang række tilfælde, ja, så er muligheden der ikke, selv om motivationen måtte være der. Muligheden for at tage en uddannelse, så man får papir på noget kompetence, som man kan bruge, når man skal ud at møde arbejdsgiverne og prøve at bryde sin kriminelle løbebane. Det er jo derfor, der bl.a. er et forslag om en uddannelsesgaranti.

Det betyder jo ikke, at man kan tvangsfodre folk med uddannelse, men det betyder, at de, der er motiveret og vil tage ansvar for sig selv, har ret til at få en uddannelse. Og der vil jeg bare sige til hr. Søren Pind, at vi selvfølgelig kan kigge på det, hvis man har ændringsforslag, men jeg synes jo et eller andet sted, at det også må være rimeligt – når nu Venstre deler intentionerne – at man så gør sig en forestilling om, hvilken målsætning man vil have, ligesom jeg går ud fra, at man har en målsætning om, at der skal være meget lidt kriminalitet i samfundet.

Men hvad er målsætningen i forhold til recidivet her? Hvad er Venstres ambition? Skal det halveres i 2015, som vi foreslår, eller ligger ambitionsniveauet et andet sted?

Kl. 18:21

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Ordføreren.

Kl. 18:21

Søren Pind (V):

Nu er tal jo taknemlige, og jeg kan på Venstres vegne sige, at vi ønsker det mindst tænkelige recidiv i samfundet, og derfor kunne man polemisk argumentere for, at Det Radikale Venstres målsætning er noget uambitiøs. Så polemisk vil jeg nu ikke være, for det ville være absurd. Men det, der altså er essensen her, er, at regeringen gør en løbende, konstant indsats for at forbedre den indsats, der er på det her område. Der er allerede gjort en lang række ting.